

Pacific Herald.

No. 28.

Parkland, Wash. 13. Juli 1896.

6te Aarg.

Dødens Bei, -- Livets Bei.

Hør det! Alt til Pnakt og Brifte
Opfyld hvert et Lovens Bud,
Hold af Hjertet Noje Skikke,
Hør det, og det gaar til Gud.
Mener du dig dertil nægtig,
O du er paa Dødens Bei,
Thi din Gjerning er ei vægtig
At du prøver nytter ei.

Du ved Lovens Bud vil leve,
Naar den søger dyde dig,
Ved Fuldkommenhed at krave
— Hellighed foruden Svig,
Loven: Dødens Bei og Lære
Skal dig styde ned i Grus
Saa at Gud kan saa sin Vær,
At du flyr fra Lovens Hus.

Thi din Bøn og Graad og Smerte,
Alt hvad du kan staa imod
Hjælper ei dit arme Hjerte
Om det vaandet sig i Blod:
Loven kan dig blot forklare,
At du er af den fordomt,
Men den kan dig ikke lære,
Livets Bei som du har drømt.

Moses kan dig rent aflade,
Det er og hans Gjærnings Art,
Men han kan dig ei berede
Til det gode, det er klart,
Thi han fører ei til Livet,
Men til Sinai og Dom,
— Til det dyde er den givet
Ei til dig at gjøre from.

O min Brøder lad dens Lære
Dig udnytte for din Gud,
Saa du staaer der uden Være
Dømt af hvert et Lovens Bud,
Rent omspændt paa alle Sider
Saa du synker ned i Knae
O du hender Helveds Ruder
Og Guds store grumme Ve.

Da du raade vil om Naade
For din stakkels dømtie Sjæl,
Her tør ikke Moses raade
Men Guds Søn Immanuel
Han har gjort det, som du skalde,
Han har holdt hvert Lovens Bud:
Opfyldt hvert et Krav til fulde
Og forsonet dig hos Gud.

Det er Livets Bei og Lære
Naadens Ved for Adams Bæret,
Der er Kristus at nøjere
Sønderlyde Satans Bæret.
Der er Kristus vil godt at gjøre
— Til at vandre i Guds Bud,
Der er Lyk til Gud at høre
Der er Hellighedens Gud.

Alt af Naade, ei af Vise,
— Brøder ved du anden Bei?
— Intet andet ved Guds Rike
Alle Guds Bøn hvare nei:
Nagt ei Kristus ved din Gjøren
Staa ei Naadens Ruds imod
Naar den aabner Naadens Vin
Og dig venter Kristi Blod.

Det alene for Gud gjalder,
— Ei din Bøn og Rod og Strid
Dette ene Satan sælger

Hør dig salig uden Id,
Det alene — Alt af Naade
Er vor Livs og Rælses Bei
Og skal ene, ene raade
Om Alverden sagde nei.

D. Jonassen.

Naadetidens rette Anvendelse.

"Ser derfor til, hvorledes
J kunne vandre varlig, ikke som Ubise,
men som Vise, og hør
ber den beleilige Tid,
efterdi Dagene eer onde!"
Ef. 5, 15, 16.

I. Naadetidens Kostbarhed.

Allerede Benaadelsen: Naadetiden,
minder os om vor Tids Kostbarhed.

Ved det bedrøvelige Syndefald blev
Menneskets Liv her paa Jorden en
Stræffens og Forførelsens Tid, hvil-
ket sees af vore første Forældres Til-
stand. Om Gud end lod dem blive en
liden Stund i Paradiiset, saa var dog
deres Glæde og Lykke borte. — Adam
sagde til Herren: "Jeg hørte din Røst i
Haven og frygtede; thi jeg var nøgen
og skjulte mig." Guds Billede var
tabt og borte — Forstanden forvildet
— Viljen forvendt og den gode Sam-
vittigheds Fred forstyrret — Legemet
syndigt, uslidende og dydeligt — en
nagende Sambittighed og Helvedes evige
Angest. Se, dette var en uheldig Til-
stand! Men nu har Gud i sin for-
barmende Kjærlighed, ved sin Søns
Fyldestgjørelse for vore Synder, for-
vandelt denne Rædselens Tid til en
Naadetid. Denne Tid er kostbar; thi
det kostede ganske meget, at give Gud
hans Forsoning. Ingen Slabning
formaaede at bringe Gud et saadant
Offer. Kun Guds egen, elskelige Søn
kunde gjøre dette og han har gjort dette
for alle arme Syndere — Gud være
evig lovet!

Nu lader Gud, for Kristi Skyld,
Naade gaa for Ret, men skal dette se,
saa maa Synderen, i Naadetiden blive
delagtiggjort i Kristi Fortjeneste, og
dertil har Gud forordnet Naadens
Middel: Ordet og Sakramenterne, og
givet sin Helligaand. Naadens Naad,
at forklare Kristum for vore Hjerter og
gjøre os delagtige i den af Kristum
erhvervede Lykke, Liv, Glæde, Fred og
evig Salighed.

Naadetiden er altsaa usigelig kostbar
og af allerhøieste Værdi, naade fordi
den er beredt af den allerhøieste selv, og
ved de bedste Middel, men ogsaa fordi
der Lykke paa Jorden og Salighed i
Himmelen kommer til os "af idel Her-
rens Naade.

II. Vigtigheden af Naade- tidens rette Brug.

Apostelen Paulus skriver til de krist-
ne i Efesus og formaner dem, som
elskelige Guds Børn, til at være Guds
Efterfølgere og omgaaes i Kjærlighed,
ligesom og Kristus elskede os og gav
sig selv hen for os til en Gave og et
Slagtoffer Gud til en velbehagelig
Lugt.

Alle Synder siges at lugte, som væm-
melig Stank for Gud, og Synderen,
som er besængt med disse Synder, er
stinkende for ham. Saaledes ere vi
alle af Naturen — Bredens Børn.

Vise Synder opregnes, saasom:
"Horeri og al Urenhed eller Gjerrig-
hed og ublu Væsen og gjættelig Snaf
eller letfærdig Skjemt, hvilket er util-
børligt."

Synderen kan ikke bestaa Dommen
eller den ugudelige i de retfærdiges
Menighed, og kan saaledes som uren
ikke komme ind i det nye Jerusalem;
derfor maa han rentes og rengjøres i
Naadetiden, ved Naadens Midler.

Saaledes var det gaaet med de kristne
i Efesus. De havde båret Mørkhed,
men nu vare de et Lys i Herren. For-
di Kristus, Guds egen, elskelig Søn, i
hvem han havde sit Velbehag, gav sig
selv hen for vore Synder og opfod til
vor Retfærdiggjørelse, er han Gjærning
Gud en velbehagelig Lugt.

Ere nu vi ved Troen forenede med
Gud og have ved ham vore Synders
Forladelse, og rengjorte i Lammets
Blod, klædt Kristi uskyldige Renheds
Klædebon, saa anser Gud os i ham
som om vi aldrig havde syndet, og saa
ere vi Guds Efterfølgere som elskelige
Børn, og saa tager vi Apostelens For-
maning alvorlig til Hjertet, og ser til,
hvorledes vi vandre — som Lysets
Børn — varligen, ikke som ubise, men
som vise.

Og ere vi Lysets Børn, saa bærer vi
Lysets Frugt — og Lysets Frugt viser
sig i al Guds, Retfærdighed og
Sandhed. — Dette til Selvsprøvelse!

De trede prøver altid, hvad der er
velbehageligt for Herren. De vil ikke
hverken tænke, tale eller gjøre det aller-
mindste, inden de har prøvet, om det
er velbehageligt for den alvidende, gode,
rens, helige og retfærdige Gud. Dog
gjør de ad det ofte det som mishager
ham; thi snart og usformet have en
hærdig Tanke eller Begjærlighed Run i
Hjertet — et ubetænksomt, ufærligt,
hvarende Ved tæret ofte ved af den kri-
stnes Mund og i Overdølelse eller Ufor-
stand kan han ogsaa komme til at
handle mod Guds Vilje; men det sker
imod hans Vilje og mærkes derpaa, at

saasnart han mærker, han har syndet,
fortryder han sin Synd, afbeder den
hos Gud og trægter efter Forbedring.

Han blir ikke fordømt for denne sin
Synd, ikke som om Synden ikke skulde
være fordømmelig i sig selv, men fordi
hans Samfund med Kristus befrier
ham fra Fordømmelsen.

Men efter som Skjøbeligheds Synd
let kan bane Bei for Ondslabs Synd,
og at han som har begyndt i Naaden
kunde komme til at fuldende i Rjødret,
formaner Apostelen: "Ser derfor til,
hvorledes J kunne vandre varligen, ikke
som ubise men som vise."

At man er udsatte for at blive be-
dragne i vor Saligheds Sag, især, viser
ikke alene Skriften mer, ogsaa Erfarin-
gen. Mange indbilder sig, at de ere
Guds Børn og ere dog Djævelens
Børn. Andre tænke: om de endnu
ikke ere omvendte, som de ved af Histo-
rien de maa blive, hvis de skal blive
salige, saa haaber de dog at det skal ske
engang i Tiden, om ikke i Ungdommen
saa dog i Alderdommen eller paa Syge-
leiet og træster sig ved Exemplet om
Røverer paa Korsjet; men høre Ven!
er dette at handle viseligt? varligt? Er
det at høre den beleilige Tid? Er det
sikkert, at du skal leve mange Aar? Er
det vist, at du skal saa et Sygeleie? Er
du vis paa, at du faar beholde Sands
og Samling paa det sidste?

"Mer end det."

Jeg har erhvervet mig et tusind Dol-
lars i de tre sidste Maaneder, sagde en
"Saloonkeeper," pralende, til en Hob,
der var samlet omkring ham.

"Du har erhvervet dig mer end det,"
bemærkede en, der lyttede til, roligt.

"Hvad er det?"

"Du har gjort elendige Hjem —
Kvinder og Børn fattige og syge og
trætte af Livet. Du har gjort mine to
Sønner til Drankere," vedblev Taleren,
med høgende Alvor. "Du gjorde det
mangt af dem; saa drukken, at han faldt
og fik Skade for Livet. Du har be-
virket, at deres Moder har faaet et for-
dærmst Hjerte. O ja, du har gjort
meget — men end jeg kan opregne —
men du vil saa fuld Betaling en Dag."
—The Indian Helper.

Hvad som helst tilførs er frebet, er
frebet os til Lærdom, paadet vi ikke
have Guds fornedeft Dualmodigheder
og Kristernes Trøst. Rom. 15, 4.

Udbrud mine Dine, at jeg naa se de
underlige Ting, af din Lov.

W. 119, 18.

Lidt fra Nordvesten.

(Af H. S. Lange.)

Nu har jeg reist en Stund omkring i "Eviingsbyerne" med en Pakke af "Illustrated Home Journal" i den Tankte at samle Abonnenter paa dette prægtige Blad; men der er nok saa, som har Interesse for saadan Læsning; "Dime Novels" og andet Skrab læses vel alt formeget.

Men saa oplever jeg ogsaa meget rart, støde sammen med mange Slags Mennesker, ja træffer endog paa Kjendte fra Ungdommen af. Det er interessant at træffe Kammerater, som man ikke har set eller hørt noget til i de sidste 16 Aar, det er glædeligt, naar man træffer sine Ungdomskjendte igjen som kristne og Arbeidere i Herrens Vin-gaard — jeg har truffet saadanne. Men isærligt er det, og det gaar en til Hjertet, naar man træffer paa Ungdomsvenner, der er blevene aldeles ligegyldige for sin Sjæls Frelse, har kastet Gud, hans Ord og Sakramenter over bord og leve som Dyret — saadanne har jeg ogsaa truffet.

For ikke længe siden stødte jeg paa en Familie, jeg kjendte fra Gamlelandet.

Det var jo saa hyggeligt at træffes efter Aars Adskillelse; jeg maatte bli der et Par Dage, thi vi havde jo meget at snakke om.

Under Samtalen kom vi ogsaa ind paa det Kirkelige, og da vilde han ha sagt mig usorbeholdent, at han var Fritænter. Familien har 5 Børn, de to ældste, 17 og 11 Aar er døbte, de 3 yngste derimod ikke. Han var kommet til den Overbevisning, at Daaben ei var til nogen Nytte, at det blot var Jdioter, enfoldige Børn og gamle Kvinder, der troede paa Bibelen. I Kirken havde han ikke været paa mange Aar har heller intet der at gjøre.

For Kjendkabets og Venkabets Skyld tillod han mig at holde Andagt om Kvælden.

Et Par Dage efter var det Søndag. For Venkabets og Kjendkabets Skyld gik Manden og Familie med "Californiadioten" til en norsk luth. Kirke, der saa nogle Blods fra deres Hjem. Vi kom tidlig nok til at overvære Søndagskolen, der holdtes for Gudstjenesten.

Børnene sang saa pent, de kunde sine Vektier ogsaa, havde lært, at Jesus elsker Syndere og vil alles Frelse.

Og Presten talte saa varmt om Guds Kjærlighed til arme Syndere den Dag. Det var Evangeliet om det tabte Faar, han udlagde for Menigheden.

Paa Veien hjemover var Manden og Konen svært tause, bare et Ord nu og da om "hvor varmt det er idag," men ved Middagsbordet yttrede Konen sinne om at saa sende Børnene derbort til Søndagskolen, de lærte da intet galt der, mente hun. "Bil du være med paa det, H..." spurgte hun Manden, og han havde netop intet imod det, men kunde ikke se det var nødvendigt. "Men lad dem gaa," spjæde han til, og Konen tog Ordet lige efter ham: Og saa tænker jeg vi saar'n Knut aa'n Sigvart aa'n Jens døbte mens n' Lange er her, jeg; han har no greie paa aa saa tag i Prestene her.

Manden vilde betænke sig paa det. Det gif over hans Forstand og langt ind i Prestens dette, at Daaben skulde være godt for noget.

Saa godt som en stakkars Bøgmænd kan gjøre det, forklarede jeg for Forældrene Nytten og Betsignelsen ved

Daaben, at Gud selv havde indstiftet dette Sakramente, at Forældre, der er ligegyldige for sin egen og for sine Børns Frelse, paa Dommens Dag skal staa til Ansvar for sin Bigegylbigheid.

De blev tilslut enige om, at Børnene skulde døbes, og saa skulde de sendes til Søndagskolen — den norsk lutherske Søndagskole, hvor de kunde lære "Børneboka."

Men denne Familie havde en "Ben," som vist ikke havde saa lidet Indflydelse paa Forældrene og gjorde alt, hvad han kunde forat forhinde de smaaes Daab.

Han skybte af, at han havde været i Kirke to Gange — bare to Gange — siden sin Konfirmation, og nu var han nesten oppe i de femti.

Han havde hidtil kiæret sig godt uden Kirken og Religionen og haabede at gjøre det fremdeles. Han fortalte uden at rødme, at han var en "hel Bidskabsmænd."

For Millioner og Millioner af Aar siden var denne Klode, hvorpaa vi bor som en liden Ert, sagde han, men saa begyndte den at rulle og rulle, og jo længere den ruller, des større blir den, hvilket jo er nødvendigt, eftersom Folkemængden tiltager.

Med dette "Argument" vilde han da bevise, at Jorden er mere en 6000 Aar gammel, "lig som Presterne vil ha det til," sagde han.

Saa forklarede han en hel Del om "motorer," (det var vel Meteorer han mente) der "kom ned paa var Klode fra andre Kloder," om Solen, Maanen og andre Himmeligemer, at Mars var beboet o. s. v.

Om jeg forstod mig noget paa disse storarlende Ting? Nei slet intet, og jeg maatte for "Bidskabsmænd" tilstaa min Uvidenhed. "Saa er det paa Tide, du begynder at studere Naturens Bog, der ligger opslagen foran dig, og naar du blir saa kjendt i den, som jeg er, vil du ingen anden Bog læse. Men, der lærer Naturens Bog at kjende vil snart tabe Troen paa Bibelen, Kirkerne og Presterne, og hvor langt lykkeligere vilde ikke Samfundet være, om Bibelens Bære aldeles styrte om og Naturens Bog, der ligger der saa herlig foran ethvert Menneskes Dine, blev læst og studeret."

Ja, han sa' meget den Mand, og Familien, som jeg besøgte, saa op til ham med stor Værefrygt.

Men det blev intet af med at saa de stakkels Børn døbte. Moderen vilde visnok det skulde se, men Faderen syntes det var bedst at "vente til de blev store og fik Forstand nok"....

Al, hvor isærligt! Og dette Tilfælde er ikke enestaaende i de store Byer — kanste paa Landet ogsaa.

En Dag spurgte jeg en liden Gut, hvilken Søndagskole han gif til. "Jeg gaar ikke paa nogen Søndagskole," svarede han. "Men saa gaar du da vel med Papa til Kirke om Søndagen," spurgte jeg. "Papa gaar aldrig til Kirke," svarede Gutten.

Jungen af Forældrene gaar til Kirken, Guds Ord bruges ikke i Hjemmet, Børnene oplæres ikke i Guds frygt, og hvordan blir det til sidst?

"Hvad Mennesket saar, det maa det og høste"; det erfarer vi saa mangen en Gang.

For tre Aar siden kom jeg til en liden Bondeby forat tale Kinamisjons-sagen. Hos de Folk, jeg boede, blev jeg introduceret til to norsk-amerikanske Jenter, der var ivrige Unitarier. Jeg var nysgjerrig efterat saa vide, hvor-

ledes det var gaaet til, at to Piger, der boede midt inde i et norsk luthersk Sættlement var komne saa langt bort fra Sandheden, og min Bært fortalte mig følgende:

Under Børnens Opvæxt var Faderen forarget paa alle som kaldtes kristne og paa alt helligt. Saa snart Moderen kjøbte en Katekismus eller Bibelhistorie forat lære sine Børn Veien til Salighed, tog han Bøgerne og brændte dem og med bris Eder truede han med at prygle baade Kone og Børn, hvis de ikke ophørte med at bringe saadan Læsning ind i Huset. Konen, der ikke kunde taale at se sine smaa vogt op som Hedninger, forslaffede sig nok et Par Lærebøger og underviste Børnene i al Hemmelighed. Faderen fik omsider rede paa, hvad Moderen foretog sig, hun maatte udlevere Bøgerne, og de blev kastet paa Ilden.

Med Undervisningen blev det fobri; Aar gif og Aar kom, Jenterne voxte op, de var snart myndige. Faderen kom ved Guds Raade til Estertanke, der blev Alvor hos ham, han blev en kristen og sluttede sig til Menigheden, som han i saa mange Aar havde foragtet.

Men Børnene vilde nu ikke følge Far og Mor til Kirke, de undskyldte sig med, at de ikke forstod Sproget, Engelsk maatte det være, om de skulde kunne have noget Gavn af det.

Saa hendte det sig en Dag, at der kom en "engelsk Prædikant" til Sættlementet. Det var Ungdommen, han vilde samle, og Ungdommen kom. Han var Unitarier, en veltalende Mand, der gjorde Indtryk paa Folket, og blandt dem, han vandt, var disse to kjælle Bondebødre. Da saa ivrige de blev!

Far og Mor gaar om Søndagen til den norsk luth. Kirke, Døtrene gaar til Unitarierne, hvor de efter eget Sigende, trives saa vel.

Hvor bittert og tungt maa det ikke være for de stakkels Forældre at se sine Børn saaledes løbe afsted, hvor maa det ikke smerte den gamle Far at tænke paa de Dage, da han brændte sine Børns Bøger og forhindrede Moderen i at undervise sine Børn i Guds Ords Bære. Men "som man saar, saa høster man."

Maatte Barmhertighedens Gud, der hører sine Børns Bønner, ogsaa redde disse Folks Børn ud af Glendigheden. Maatte Gud bevare os for Bantro og falsk Lære og give os Raade til at beholde, hvad os betroet er — Herrens uforfalskede Ord!

Saa kom jeg en Dag paa min Vandring til en norsk Enke, der ved en Ulykkeshendelse havde mistet sin Mand og sad igjen med fire usorjærgede Børn.

Det var et haardt Slag for den stakkels Kone, da nogle fremmede en Dag for 5-6 Aar siden var Mandens afsjælede Begeme hjem til hende. Hun syntes, Gud var temmelig haard mod hende, saaledes at tage bort Familieforsørgeren og lade hende blive siddende igjen i dyderst trange Raar. Det Hus, de boede i, og paa hvilket de havde betalt flere Hundrede Dollars, blev taget fra hende, en Landsmand, der skulde hjælpe hende i Nøden, bedrog hende for en ganske betydelig Sum, og alt saa sorgeligt ud.

Men han, der hører Nabuungers Strig, han der er Enkers og faderløses Hjælper og Forvarer, kom i Nødens Stund Familien tilhjælp. En fattig norsk luthersk Menighed paa Stedet tog op en Subskription og sendte Klosteren afsted til Enken med det indsamlede.

Hidendtil havde hun været fremmed for Menigheden og fremmed for Gud. Børnene havde aldrig været i Søndagskolen og havde intet hørt om Frelseren.

Fra nu af hendte hun sine smaa til Søndagskolen, mødte dem der og tog dem med til Gudstjenesten. Hun har lært at kysse den Haand, der reiser og sætter i alt sin Lid til ham, der "gjør alle Ting vel."

Haardt maa hun arbejde forat ernære sig selv og sine smaa, men hun gjør det med Glæde og i Guds frygt.

Ja, Herrens Bære er i Sandhed uoverlig.

Hvorledes blive en Mand.

Sandruhed, min Dreng, siger Bisshop Dudley, er det eneste Grundlag paa hvilket Mandighed kan blive bygget; denne foruden, uanset, hvor smukke de sure Etager maa blive, og trods hvor gode Materialer der bruges, Bygningen — Karakteren, Manddommen vil blot blive et Vedrag, der ikke vil yde noget sikkert Tilflugtssted og Beskyttelse for dem, som søger didhen, for den vil styrte sammen i Prøvens Tid. Al, min Dreng! Verden er fuld af slikt Vedrag i enhver Profession og Forretning. Derfor du vil blive en Mand, og det maa du blive, vil jeg, at du først skal blive fuldt ud sandfærdig. Jeg haaber at du viser Foragt for at lyve, men dette er bare Sandhedens Begyndelse.

Jeg vil, at du skal foragte alt Skin, alt Paaskud, al Bestræbelse for at vilse signes anderledes end du er.

The Indian Helper.

En Tusindfryd.

Hvem kjender ikke en Tusindfryd? Jeg har da ogsaa kjendt den saa længe, plukket den og set paa den, traadt den ned og ikke jet paa den, og langt mindre talt med den. — Denne Blomsts eiendommelige rønlone Navn tyder paa, at den er værd at kjænte mere end almindelig Opmærksomhed; hvorfor skulde den have faaet Navnet Tusindfryd, dersom der ikke var megen Fryd ved at kjende den? Saaledes tænkte jeg en Dag, da jeg i Vintertiden saa denne lille Blomst staaende ude i Græsset. Saa stete, hvad aldrig er set for mig før, jeg fik en lærerig Samtale med Tusindfryden. Du smiler, og tænker, at jeg taler gaadefuldt. En Samtale med en lille Blomst! Ja, ligesidet jeg vilde gaa den forbi, talte den til mig. "Se," sagde den, og i det samme var det, som om jeg hørte Jesus sige: "Ser til Blomsterne paa Marken." Jeg adlød og saa paa Tusindfryden, og den talte videre: "Gud satte mig her paa din Bei for at tale til dig om hans Almagt, Visdom og Kjærlighed. Ser du Solen der oppe paa Himmelen? Den er min bedste Ven; aa, hvor den er mild og god imod mig; jeg bliver albrig træt af at se paa den; naar Solen staar op om Morgenen, saa reiser jeg mig op og aabner mig for at modtage dens varme Straalelys, og saa dreier jeg mig og følger den paa dens Bane; jeg har aldrig lyst til at se efter andet eller aabne mig for at modtage andet Lys end Lyset fra den kjære, kjære Sol. Naar den om Aftenen gaar ned, lukket jeg mig og sover ind, og saa drømmer jeg saa deligt om Solen hele Natten. Du kan prøve at tænke Lys i din Bygte og besøge mig i Nat, du skal se, jeg bryder mig slet ikke om det kunstige Lys; det

vælger mig ikke, eller bringer mig til at bevæge mig efter det, nei, jeg har nok i den hjære Sol." "Jeg synes helt godt om dig, du hjære Blomst," sagde jeg "men du er dog for ensidig, hvorfor kan du ikke ogsaa se efter Lyset i min Lygte. eller efter den sulde, klare Maane om Natten?" "Ser du," sagde Tusindfynden, "jeg lever ene for helt at optage Solens Billede i mig; dersom jeg sulde se efter eders Bygtemænd og alt det andet kunstige Lys, som I Mennesker forlyste jer saa meget med, saa spilde jeg jo min Tid og kom slet ikke til at ligne Solen, som jeg sulde. Jeg vilde saa gjerne blive den hjære Sol lig!" — Jeg opdagede da noget ved Tusindfynden, som jeg ikke havde lagt Mærke til før: den har en forunderlig Vighed med sit Ideal, Solen. Tusindfyndens gule Rørtroner i Midten ere Solens Billede, de hvide Tunger ere dens Straaler, der sendes til alle Sider. Den kan ogsaa sammenlignes med et stort, klart Væ, hvori Solens Væ afspejler sig. — Saaledes stod jeg og tænkte om den, mens jeg betragtede den. Før jeg vilde gaa, sagde den til mig: "Du vil jo være et Guds Barn og helt høre Jesus til?" "Ja." "Men synes du, at du er kommen til at ligne ham mere og mere?" "Nei, det er min Sorg, at jeg ikke ligner ham!" "Ja, jeg skal sige dig noget: du elsker ham for lidt, du har ikke al din Glæde i at se paa ham, du gaar ogsaa lefter Bygtemænd. Du sulde gjøre som jeg, se i Luften paa ham, følge ham altid, ligesom jeg ser paa og følge den hjære Sol; ellers kommer du jo aldrig til at ligne ham, og — hvad saa? Du sulde gjøre ligesom jeg gjør hver Morgen: saa snart jeg vaagner, vender jeg mig til Solen, og den vender sig til mig, dens herlige Billede afspejler sig i Vuggerlen i mit Væ, og jeg føler, at dette herlige Billede gaar mere og mere over i mig. Tro mig, dersom du passer rigtig paa saaledes at mødes med Retsfærdighedens Sol, Jesus, hver eneste Morgen, saa snart du vaagner, saa vil du saa ham saa nær, at du ikke kan undvære ham nogen Time paa Dagen; han "bliver din Sjæl umiskelig", og efter som Dagen gaa, følger du ham bedre og bedre, og ved denne stadige Omgang med ham bliver du ham mere lig; og — naar han saa ser sit eget Billede i dig, saa glæder han sig og tager dig hjem til sig, "hvor du skal se ham, som han er, og evig vorde ham lig." Hvilken Glæde og Tusindfynd!"

Farvel, du lille Brædiant! — "Gud giv os at kunne saa, som Himmeles, sjønt af de smaa! Da randt for os Guldbærning." Kirkebl.

Herre eller Tjener.

[Vore naturlige Følelser skal som det fortæller om Gibeonitterne, blive Båndbærere for Helligdommen. Medens Stoikeren fuer sine Følelser, helliger Guds Folk dem for de ædleste Diemed. Det er dyrt ikke at føle. Det er menneskeligt at føle smert. Og det er kristeligt at hellige sine Følelser. Vi kan græde, og vi kan glæde os, og naar vor Graad fæler i Medfølelse for den, som sørger, og vor Latter i broderlig Deltagelse med de glæde, saa bliver vore Følelser, vore menneskelige Følelser, ligesom Gibeonitterne, Båndbærere for Helligdommen.

Forretning, Vægstab, Reiser, Forsikrelse, Musik og Kunst skal underordnes vort hørste Maal. De er ikke bestemt aandelige; men det er vor Sag at bringe dem til at tjene det aandelige. De kan blive fortræffelige Tjenere; men

vi maa aldrig tillade dem at blive Herre. Gibeonitterne sulde ikke dræbes; men man sulde bringe dem under Naget og gjøre dem nyttige, og det samme skal vi gjøre med de Ting, som vi ivoerfor har nævnt. Det er taabeligt at søge at dræbe dem; thi de er inderlig nyttige til den menneskelige Natur; mer det er klogt at gjøre dem til Tjenere for Herrens Tempel i Verden. Maa vi da lære at bruge de verdslige Ting, saa vi ikke selv bliver verdslige! Maa vi lære at hellige dem ved Guds Ord og Bøn!

Kirkeflugt. Det har vakt en vis glædelig Opfygt i Tyslands kirkelige Kredse, at Storherzog Friedrich Franz af Mecklenburg-Schwerin i et aabent Brev af 9. Marts har taget en Prestes Parti mod hans Godsseier, der klagede over, at Presten ikke med kirkelige Væsbetvælinger, vilde begrave en fordrulken Tjenestekar, som havde drulket sig ihjel. I det storherzogelige Svar heder det til sidst: "Vi vente derfor af Dem, at de ikke vil udlægge Pastor Rombergs Fremgangsmaade som Haardhed og Vilkaarlighed, men vil anse den for fremgaaet af en Sjælelægers Samvittighedsstrab og derfor ikke unddrage ham Deres Kjærlighed og Agtelse."

Fra Stillehavskysten.

Columbiariver Cannerier beretter, at der er fiske mere i Juni d. N. end i samme Tid forrige Aar.

Fra Spokane Falls, østre Washington og Idaho berettes om hede Vinde, der paa mange Steder har bestadiget Hvede, Havre og Vin. I Gjennemsnit skal Skaden beløbe sig til omtrent 10 pr. Ct.

Tacoma Udsfabrik eller Væveri vil maaste snart sættes i Gang igjen. Et Antal Rigmand forhandler om at kjøbe Fabrikken og strax sætte ca. 40 Mænd i Arbejde, og siden forsøge Arbeidsstyrken efter Behov.

General Manager Dickson af Northwestern Pacific siger, at hans Company vil arbejde for at det vestlige Endepunkt af Japan Post Dampskibs Companys Linje fra Orienten bliver Pacific Kysten- og at Tacoma favoriseres baade af N. P. Mænd og dem, som er interesseret i Søfarten.

Hermann Helbreder, om hvem vi i sidste No. berettede, at han var arresteret, blev strax sat paa fri Fod, fritkjendt for nogen Brøde. Det virkede kun til at avertere ham desto mere. Mange beretter, at de er blevet helbreder for langvarige Sygdomme, blot ved at han et Par Gange strøg sine Hænder over dem.

4de Juli

festligholdtes stille og hyggeligt i Parkland. De fleste unge Folk reiste til "American Lake," saa kun nogle saa af Ungdommen, samt de ældre og Børnene var tilbage.

Rvindesforeningen havde foranstaltet et herligt Maaltid ude i Lunden, hvortil alle var indbudt.

Man passerede, legede og spiste efter Behov. Ikke bare Børnene fandt Fornøjelse i at lege, men ogsaa ældre Kvinder sprang sammen med de yngre og

Børnene og legte: "Slaa paa Ringen," saa varmt som det var, den Eftermiddag, til Devis paa, at det gaar an at "være ung i Alderdommen."

Vi havde ogsaa den Fornøjelse at høre Benner fra Tacoma i Besøg, og Dr. Jensen, der havde været i Tacoma og hentet sin Familie, der havde aflagt Stanwood et længere Besøg, som tilbage i betimelig Tid til at opstemme Munterheden.

Fra Parkland.

Prof. D. Grønberg er valgt til Redaktør af "Herold" i sidste Past. N. Christensens Sted.

Dr. Jensens Familie, som i de sidste Uger har besøgt deres Benner i Stanwood, Wash. er nu atter komne tilbage hertil.

Mr. G. G. Jelland, som har opholdt sig her hos sin Søster, Mrs. Rev. N. Christensen, siden Rev. N. Christensens Død, reiste sidste Mandag tilbage til sit hjem i Idaho.

Herr. D. S. Selvig, Kasserer paa Metropolitan Savings Bank i Tacoma, tilbragte sammen med sin Familie 4de og 5te Juli her i Parkland hos sin Moder, som i længere Tid har boet her sammen med sine tre yngre Sønner.

Hun har i en Tid ikke været saa ganske rask, men er nu meget bedre.

Den yngste af Sønnerne er i disse Dage reist til San Francisco, Cal.

Prof. Oluf Glas en gammel Bekjendt fra Fillmore Co. Minn. besøgte Parkland med sit Besøg, Onsdag. Han er, (om jeg ikke huller fejl) Graduent fra Luther College, Decorah og Concordia College St. Louis. Fortiden er han ansat ved d. f. Kirkes Skole i Minneapolis.

Hu tager han sig en lang Feriereise, har allerede besøgt Cal. og Ore. Hans Besøg her var kort, da han sulde til Seattle, men han fik dog hilse paa flere Bekjendte og besøge Universitetets Bygning. Maa vi glæde han os med et længere Besøg, inden han drager til Østen igjen.

Atter et Ord til "Herolds" Abonnenter.

Vær saa venlig at lægge Mærke til de 2al, som staar paa Bladet eller Omflagget No. 28! De viser, hvorledes Regnskabet staar.

Dernæst: gjør os den Tjeneste at sende Restancerne strax, hvis det lader sig gjøre! I glemmer let, at naar et saadant stort Ugeblad skal udgives for 50 Ct. Aaret, saa maa man komme i Pengesforlegenhed, hvis der er mange, som ikke betaler i rette Tid og man ikke har des flere Abonnenter. Det, som har hjulpet os fremad, er, at flere har betalt i Forstud, og saa burde det jo være.

Vi vil gjerne gjøre Bladet saa opbyggeligt og lærerigt som muligt; derfor vil vi være meget taknemmelig, om flere vil være saa venlige at sende os Stof for Herold, enten det er af en opbyggelig Karakter, eller Nyheder: kirkelige eller verdslige.

Betalt for Herold.

Eric C. Farnes, De Forest Wis, \$1, S. C. Welta, Delavan, Minn, Anton J. Iversen, Deer Park, Wash, hver 50 Ct.

Bidrag til Pacific Lutheran University.

Samlet af Prof. Meyer Brandvig fra følgende i Pastor Tanners Kald; Story City, Iowa.

St. Petri Menighed: Thor Erickson, Lars A. Larson, hver \$5, S. C. Larson, E. B. Erickson, A. G. Larson, hver \$3, T. T. Henryson, \$1.

Nordre St. Petri Menighed: Jacob Welta, Mrs. Anna E. Bonnes, A. G. Anfinson hver \$1, Edwin Svenson, \$2.

Lars Bolstad, Pastor Malmus Kald, \$1,

Stephen Matjen, Bidleton, Wash, \$10, Anton J. Iversen, Deer Park, Wash, 50 Cent.

Bidrag til Afbetaling af B. S. U's. Gjæld. (Pacific Distrikt).

Terje Ellefsen, Parkland, Wash, \$20. Parkland, Wash. 8. Juli, 1896.

T. Larsen, Kasserer.

Til Statthedere!

Vi betale Skatten for vore Benner, som sender os 35 Cents for hver Lot og en nøjagtig Beskrivelse af Lots Blocks og Addition

Sendes Pengene i Money Orders da gjør dem betalbare i Tacoma — i alle Parkland, thi Parkland er ikke endnu Money Order Office

Brevene bør adresseres til: Pacific Luth. University, Parkland, Pierce Co., Wash.

T. Larsen, Kass.

Pacific Lutheran University.

Høstterminen begynder den 16de Sept. 1896 og slutter den 19de Dec. Undervisning gives i de Fag, som høre til Literary, Business, Scientific og Normal Kursus. Enhver kan vælge sine Fag. Vaade Gutter og Piger modtages, som Elever, og de kræves af dem, at de ere villige til at arbejde med Fuld og til at rette sig efter Skolens Regler.

For Undervisning i ovennævnte Fag betales \$1.00 om Ugen, for Undervisning i Musik, Shorthand og Type writing betales særskilt. Værelse koster fra 50 cts. til en \$1.00 og Kosten \$2.00 om Ugen. For Bægtelshen [en Dollar Terminen.]

I Børneskolen aives Undervisning i Religion og Korte saavel som i de sædvanlige Common Skolefag. Omkostningerne i denne Afdeling er: Skolepenge 35cts, Værelse 10cts, Kost for Børn under 12 Aar \$1.25, for Børn over 12 Aar \$1.50 om Ugen. For Bægtelshen 1 Doll. Aaret. I Aegteren betales for hele Terminen forstudsvi.

Ansøgninger, om Deltagelse indsendes snarest muligt til Rev. D. Grønberg Parkland, Pierce Co., Wash

The Red Front

"Tæter" med det store Væger af Hvertflader bestaaende
de nyeste og moderneste

Cutaway Suits

Single Breasted Sack Suits

Double Breasted Sack Suits

Round Cut Suits

3 Clay Worstedis, Serges og Casfamire i smagfulde
og vakre Mønstre.

Intet Præleri, ingen falske Paastaæelser, intet Dumbugsalg.
Vore Varer er af de bedste, som kan erholdes for
Benge og kjøbes for Kontant.

om, se og overbevis dig om, at du hos os skal finde Varer
til Priser, som er værdt at skænke Opmærksomhed.

"Men' Suits" fra \$3.50 og opover.

Red Front Clothing & Shoe Co.

1308 Pacific Avenue.

Hans Lorkelson, Bestyrer.

Skandinavisk APOTHEK
Norske Familie-Mediciner
P. Jensen, Fern Hill. Hæbent Dag og Nat

NORTHERN PACIFIC

THE DINING CAR ROUTE

"ACROSS THE CONTINENT"

The Yellowstone National Park Line.

Timetabel.

For	Afgaar fra Tacoma.	Ankommer til Tacoma.
St. Paul og Chicago.	10 30 p. m.	5 55 a. m.
Omaha og Kansas City	10 30 p. m.	10 50 p. m.
Portland	6 10 a. m.	3 40 p. m.
Portland	11 20 p. m.	10 10 p. m.
Seattle	5 15 a. m.	6 05 a. m.
Seattle (60 Minutter)	7 00 a. m.	7 40 a. m.
Seattle	10 30 a. m.	10 10 a. m.
Seattle (60 Minutter)	4 00 p. m.	3 55 p. m.
Seattle	7 00 p. m.	7 30 p. m.
Seattle	10 15 p. m.	11 05 p. m.
Carbonado	4 45 p. m.	8 50 a. m.
Olympia, Grays Harbor og Decola	3 50 p. m.	10 25 a. m.

*Tog til Olympia, Decola og South Bend afgaa hver Dag undtagen Søndag. Alle andre Tog afgaar daglig.

Dampskibet "City of Kingston"

For Seattle, Port Townsend og Victoria,
Afgaar fra Tacoma 8 30 a. m.
Daglig undtagen Mandag.
Afgaar fra Victoria 8.30p. m.
Daglig undtagen Mandag.

Merer fuldstændige Oplysninger samt Kartter, Timetabeller, osv.
an man saa ved at henvende sig til

A. D. CHARLTON
A. C. P. A. Portland Ore. or.

A. TINLING
Gen. Agt., 925 Pacific Avenue, Tacoma.

City Ticket Off. 925 Pac. Ave. Jeopet Ticket Off. 1801 Pac. Ave.

J. L. JENSEN,

Univeritetets Læge.

Parkland, Wash
Kan træffes daglig i Dr. Fængsgruds
Blok i Nærheden af Univeritetet.

Commonwealth Title & Trust Company

Abstracts of Title

Commonwealth Title & Trust Company
Cor. 12th St & Pacific Ave
Telephone 101. Tacoma Wash

FOR SALE,

A fine poultry- and dairyplace; fine fruit and water. 8 room house well furnished. For terms address

PETER A. JOHNSON,
Parkland, Wash.

The Bay City Meat Market.

Den bedste "Retail" Kjøbforretning i Tacoma.

Telephone 9.

1118 - PACIFIC AVENUE - 1118

ALTID PAA LAGER

norske og svenske Varer saafom

Sild, Lundefisk,
Ansjovis, Primost,
m. m.

Paa Hj. af 11te og G Street, Tacoma Wash.

LINDBERG BROS.

J. M. Arntson,

Hortik Sagfører.

Notary Public.

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter, saafom: Ejendomme, Kontrakter, m. m.
Room 432 Wash. Block, 111 Pacific Ave
Tacoma, Wash.

H. V. ROBERTS,

Candlæge.

Crown and Bridge Work a Speciality
Call and get prices
Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma.

C. QUEVLI,

Hortik Læge.

1101 1/2 Tacoma Ave. Telefon 455.
Kontortid 11-12. 2-4. 7-8.
Søndag 12-1.

Fred L. Larne.

"The Adjuster."

Guldsmed og Juveler.

Et stort og udmærket Udbud af Jewelry, solid og plated Sølvfager og optiske Instrumenter.

1151 Tacoma, Ave.

Tacoma, Wash.

Student Supplies

OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac. Ave. Tacoma, Wash

Large General Store

of the

St. Paul & Tacoma Lumber Co.

All kinds of Merchandise for Farmers, Hotels and Ships. Wholesale Lumber

Tacoma Washington

A. S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.

We Carry a Full Line of Wall Paper and Room Mouldings, Sash and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE 505. Tacoma Wash

SCANDINAVIAN-AMERICAN BANK

1539 & 1541 PACIFIC AVENUE,

CAPITAL, : 100,000.

A. S. Johnson, President.
G. Steinbach, Vice President
H. C. Anstved, Cashier

Betalder 5 per Cent Rente paa Spareindsætninger.
Kjøber og sælger Væxler paa alle ledende Byer i de Forenede Stater, Canada og Europa, samt "Money Orders" paa alle Postkontorer i Norge, Sverige, Danmark og Finland.

General Agenter for de største transatlantiske Dampskibs Linier.
Agenter for alt usolgt N. P. R. Land i Washington.

PACIFIC HEROLD

Udgivet af
The Pacific Lutheran University Association

Udkommer hver Uge og koster forstubaen 50 CTS. PER AAR.

Alt, som vedkommer Bladets Redaktion, sendes til "Pacific Herald" - Betaling for Bladet, Bestillinger osv. sendes til Rev. E. Larsen, Portland, Pierce County, Washington.

Subskribentfamlere faar, for 5 betalte Exemplarer det 6te frit.

METROPOLITAN

SAVINGS BANK

(Incorporeret 1889)

Theaterbygningen, Hj. af 9 og C Sts.

Aaben daglig fra Kl. 10. til 3.
Lørdag fra Kl. 10. til 12 og 6. til 8. Aften.

Indbetalt Kapital \$200,000
W. H. Cassar, President.
C. W. Enos, W. President.
O. S. Selvig, Cashier
J. D. Vandervilt, Ass't Cashier.

Directors.

Dowmer C. S. Stiles, C. W. Griggs, J. W. Anderson
G. S. Holmes, Theo. Gosmer, Geo. P. J. Eaton, V. W. Cassar, C. W. Enos,
J. D. Vandervilt.

5 per cent Rente

Renterne udbetales hver 6 Maanedes, 1ste Januar og 1ste Juli. Pengene udblaanes paa længere Tid samt paa maanedlige Betalingsvilkår. Anvisninger paa alle Steder i Europa. De skandinaviske og det tyske Sprog tales.

Entered at the post-office at Parkland, Wash. as second class matter.